Pregaria.cat

Entrada

LA MÒNICA 03 ENS HA ESCRIT

Molts us pregunteu sobre el meu silenci. Sí, és cert. Crec que la darrera vegada que vàreu tenir noves meves van ser sobre el sopar amb una parella d'amics. Vam tenir una conversa sobre la pregària. Em va anar molt bé parlar-ne, perquè aquells dies la vaig descuidar una mica. Moltes vegades parlar sobre un tema sembla que t'ajuda a intentar millorar-lo.

Però, aquell dia, jo estava una mica preocupada. Quan vaig tornar temporalment de l'Àfrica vaig començar una revisió mèdica. Que al començament va ser rutinària i després va resultar preocupant. Encara no tinc un diagnòstic clar, però cada setmana vaig a l'hospital i em fan unes proves. No és que em trobi malament: em sento cansada cada dia a partir de mitja tarda. És un cansament especial que, si no vigilo, em produeix un mareig. Mentre era allà no em passava, però des que vaig venir es veu que els aires d'aquí no em proven. Massa pol·lució.
El meu pla era tornar passades les festes de Nadal, però ja m'han dit que m'ho tregui del cap. Potser és una malaltia desconeguda i fins i tot podria ser que m'estudiessin com a rata de laboratori. Estic enfadada. Sort que visc en una comunitat d'un barri de Badalona, amb unes germanes molt engrescades. Riem força. Sembla que intenten alegrar-me l'existència. Si no fos perquè tinc el cor allà baix m'hi quedaria, no sols per elles sinó per la feina que fan i la marxa que porten. Són molt conegudes, molt actives i s'han pres Déu seriosament. M'encanta.
Hi ha una cosa que vaig descobrint a l'hospital i és la quantitat de gent que es visita de forma regular. Mai ho havia experimentat. Sempre m'he trobat bé, i ara m'adono que som molts els que hem de tenir cura de la salut.
A casa hi ha una germana que va amb moto, perquè la feina la té a l'Hospitalet. I alguns dissabtes al matí hi faig una sortida. Una moto que no té res a veure amb la que jo tenia fa uns anys –és un autèntic trasto–, però m'agrada tant córrer! Em fa sentir viva.

Si la cosa s'allarga, ja he parlat amb la meva cap (la superiora) per cercar una feina de voluntària aquí fins que em donin l'alta i retorni a l'Àfrica. Ja veurem. Sigui el treball que sigui, això sí, amb els més pobres, i amb Ell. Ara sí que Ell és el meu suport absolut.

Jesús Renau sj.